

Eventuelt: Eneste Behandling af:

Fællesudvalgets Indstillinger angaaende
Forslag til Lov om Kapitelstakster
m. m.

Mødet hævet Kl. 2²⁰.

60de Møde.

Fredag den 12. Marts Kl. 2^{1/2}.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Indstillinger fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Kapitelstakster m. m.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 229; Fællesudvalgets Indstillinger findes i Tillæg B.)

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at disse Indstillinger maa behandles i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Fællesudvalgets Indstillinger sættes til Forhandling.

Ordføreren (Godskesen): Som ærede Medlemmer vil se af den trykte Indstilling, er der ikke opnaaet Enighed i Fællesudvalget. Dog er der eet Omraade, hvor vi er blevet enige, og det er om de Bestemmelser om Tiender, der findes i Flertallets Forslag § 2 og Mindretallets Forslags § 4. Som ærede Medlemmer vil erindre, skulde Tienderne efter Tiendeafløsningsloven egentlig have været afløste 1908, og i saa Fald vilde Staten have overtaget de $\frac{7}{25}$ af Afløsningssummen. Imidlertid er Afløsningen jo til Dels trukket ud, og det har ført til, at Yderen og

saa i Aarene efter 1908 har maattet betale de $\frac{7}{25}$ af Ydelsen, som ellers vilde være faldet over paa Staten. Der har derfor allerede tidligere været Enighed mellem Tingene om, at det kunde være billigt, at Staten nu overtog en Del af Tiendeydelsen, beregnet efter Brøken $\frac{7}{25}$. Men der har været Uenighed om, hvorledes disse $\frac{7}{25}$ nærmere skulde bestemmes. Landstinget har holdt paa, at det skulde være $\frac{7}{25}$ af den aarlige Ydelse, medens Folketinget har holdt paa, at det skulde være $\frac{7}{25}$ af Tiendeydelsen, saaledes som den vil blive beregnet efter Tiendeafløsningsens Regler, det vil sige efter Gennemsnittet for Kapitelstaksterne for Aarene 1892 til 1901. Det følger af sig selv, at den sidste Beregning vil føre til et mindre Tilskud fra Statskassens Side, hvad der atter bevirker, at Yderen kommer til at betale saa meget mere, idet han foruden de $\frac{18}{25}$ kommer til at betale et Differencebeløb, nemlig Forskellen mellem $\frac{7}{25}$ af den aarlige Ydelse og $\frac{7}{25}$, beregnet efter Tiendeafløsningsens Regler, som fører til et mindre Beløb. I Fællesudvalget har denne Meningsforskel imellem Tingene været til Diskussion. Jeg og mine Meningsfæller har i og for sig fundet, at det var det mest logiske naar Staten overtog $\frac{7}{25}$ af Tiendeydelsen, at det saa blev den aarlige Ydelse, man beregnede det efter. Men af Hensyn til Statskassens Tarv er vi gaaet med til at acceptere Folketingets Standpunkt, hvorefter Statskassens Tilskud kun bliver $\frac{7}{25}$ af Tiendeydelsen, saaledes som den vilde blive beregnet efter Tiendeafløsningsloven.

I Forbindelse dermed har man optaget et andet Spørgsmaal vedrørende Tiendeafløsningen. Saaledes som Kornpriserne har udviklet sig siden 1908, er Forholdet blevet det, at selv bortset fra de $\frac{7}{25}$, som Staten skulde have overtaget, er Yderen kommet til at betale mere, og Tiendeejeren har derfor faaet mere, end han vilde have faaet, hvis Tiendeafløsningen havde fundet Sted i 1908, saaledes som det havde været Meningen. Medens man har ment, at man ikke af den Grund kunde røre ved Tienden for det allerede forløbne Aar 1914, har man fundet, at det kunde være rimeligt og billigt, at man fra 1915 beregnede Tiendeydelsen i det hele paa Basis af Tiendeafløsningsens Regler, altsaa paa Grundlag af Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for Aarene 1892—1901. Det vil i Virkeligheden sige, at man faktisk sætter Tiendeafløsningsreg-